

GLOBALIZACE PŘINÁŠÍ SAMOTU

KŘEŠŤANSTVÍ JAKO ALTERNATIVA

GLOBALIZACE Z LIDÍ DĚLÁ MASU

Žijeme ve světě, který se stále více globalizuje. Jedním z významných znaků tohoto světa je uniformita: být takový jako ostatní. Uniformitu stanovuje móda, reklama, televize atd. Platí to ale i pro „hodnoty“ doporučované v životě: být úspěšný, udělat kariéru, mít tu či onu školu, vydělat peníze apod. Uniformita tak dělá z lidí dav, masu.

Dalším znakem globalizace je ztráta vztahů, neosobnost a anonymita. Individualistický postoj, sobectví, samota a nuda jsou projevem anonymity dnešní doby. Proti těmto znakům současné civilizace stojí jako alternativa křesťanské náboženství. Víra se totiž může stát cestou, jak si udržet určitou osobitost, svobodu a nezávislost ve světě, který nás vměšťnává do formičky uniformity a anonymity.

Se svolením zpracováno podle článku Jana Samohýla
„Křesťanství jako alternativa“ z časopisu Effatha 3/2008.

BŮH OSLOVUJE KAŽDÉHO ZVLÁŠŤ

Křesťanská víra je především osobním vztahem člověka k Bohu. Tak se proti neosobnímu a anonymnímu globálnímu světu staví vztah jednoho k druhému. Bůh neoslovuje masu, ale každého jednotlivě. Na každého Bůh primárně pamatuje a má ho neustále na zřeteli. Prorok Izaiáš píše: „Vyryl jsem si tě do dlaní“ (Iz 49,16). Jsem pro Boha jedinečný a výjimečný. Bůh mě chce. On má neopakovatelný vztah ke každému.

KŘESŤANSTVÍ

JE NÁBOŽENSTVÍM PŘÁTELSTVÍ

Křesťanství přináší ale ještě další převratnou skutečnost: Bůh vstoupil do vztahu s člověkem i tělesně. Stal se jedním z nás a oslovuje nás jménem. Vztah s Kristem je tak zcela konkrétní a zároveň jedinečný.

Křesťanství je náboženstvím přátelství, dohody a smlouvy. Hebrejsky se smlouva řekne berit, a toto slovo znamená nejen smlouvu, ale i svatbu. Náš jedinečný vztah s Kristem má charakter toho nejhlubšího a definitivního spojení mezi dvěma jedinci. Smyslem Kristova příchodu na svět je uzavřít vztah neboli svatbu s člověkem. Stará smlouva na hoře Sinaj je překonaná. Bůh se nabízí a dává se jedinému a jedinečnému člověku. Vezměte a jezte, toto je mé tělo (Mt 26,26).

BŮH TĚ PŘIJÍMÁ TAKOVÉHO, JAKÝ JSI

Bůh se v Ježíši Kristu stává člověkem a při tom oslovuje každého jménem. Křesťanství je náboženství povolání. Kristus oslovuje rybáře na břehu Galilejského moře: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí“ (Mk 1,17). I tebe oslovuje, ty jsi jedinečný a zároveň máš jedinečné pozvání. „Přijímám tě takového, jaký jsi. S tvým životním příběhem, minulostí, s problémy, výchovou, rodiči, určitými postiženími a neschopnostmi.“ Přijetí absolutní autoritou je základem přijetí sebe sama.

BOŽÍ ANO K ČLOVĚKU

Jedinečnost křesťanství vidím v tom, že Bůh se k člověku zcela připojil skrze smlouvu. Patříme neoddělitelně k sobě. Znamením tohoto připoutání je křest. Křtem jsme ponořeni do Krista. V křestní formuli se v češtině (ne příliš šťastně) říká: „Já tě křtím ve jménu ...“ Přesný překlad ale zní: „do jména ...“ Do něj, do jeho jména jsme vloženi, ponořeni, přičleněni. Křestní znamení je neodvolatelné, definitivní. Boží ANO k člověku je věrné.

*Jedinečnost křesťanství spočívá
v nabídce jedinečného a svobodného vztahu
oproti uniformní anonymitě,
která je nám každodenně podsouvána.*
